

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 145/05
02.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", koga zastupaju punomoćnici advokati AB i AV, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprava carina 01/11 broj U/II-1103 od 17. 11. 2004. godine, u predmetu carine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 02. 11. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprava carina 01/11 broj U/II-1103 od 17. 11. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Beograd 02 broj U/I-3698/2004 od 29. 07. 2004. godine, kojim se, na osnovu člana 139. stav 1. Carinskog zakona, u stavu I dispozitiva ispravljaju podaci u JCI J1 broj 20637 od 11. 09. 2003. godine, CI Luka Beograd, u pogledu naimenovanja 01, rubrike 33 (šifra robe) i 47 (stopa carine), a stavom II dispozitiva tužilac se obavezuje da plati iznos od 84.820,00 dinara, na ime carine i drugih uvoznih dažbina za robu ocarinjenu po JCI J1 broj 20637 od 11. 09. 2003. godine, CI Luka Beograd.

Tužilac tužbom osporava rešenje tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, učinjenih povreda postupka i pogrešne primene zakona. Ističe da u konkretnom slučaju nije bilo osnova za bilo kakvu ispravku konačnog i pravnosnažnog upravnog akta - JCI-a, te u tom smislu u rešenju prvostepenog organa nije naveden pravni osnov za donošenje rešenja. Navodi da pravni osnov ne može biti odredba člana 139. Carinskog zakona za uvoz izvršen u vreme važenja prethodnog Carinskog zakona, jer se sada, nakon stupanja na snagu sada važećeg Carinskog zakona, ne može primenjivati ranije važeći zakon. Takođe smatra da nema mogućnosti za izmenu upravnog akta i primenom odredbe člana 105. Carinskog zakona, jer nisu nastupile nikakve nove okolnosti zbog kojih bi trebalo izmeniti upravni akt. Osporavajući pravilnost naknadno izvršenog tarifiranja predmetne robe, ističe da je za istu po drugim carinskim dokumentima Carinarnica utvrdila drugačije tarifiranje. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema stanju spisa predmeta rešenjem prvostepenog organa od 29. 07. 2004. godine ispravljani su podaci u JCI J1 br. 20637 od 11. 09. 2003. godine i tužilac obavezan da plati iznos od 84.820,00 dinara, na ime carine i drugih uvoznih dažbina za robu uvezenu po ovom carinskom dokumentu. Prema razlozima obrazloženja tog prvostepenog rešenja, isti organ je tako odlučio, jer je u postupku naknadne kontrole Komisija carinarnice utvrdila da tužilac u predmetnom carinskom dokumentu nije prijavio pravilan podatak za svrstavanje uvezene robe sa trgovačkim nazivom frižideri "BB" RD26-DC28CB-PBW10, za koju je prijavio tarifiranje u T.br. 8418.21001000 sa stopom carina od 1%, umesto T br. 8418.10900000 Carinske tarife sa stopom carine 10%. Kod ovakvog stanja stvari Carinarnica je primenom člana 139. stav 1. Carinskog zakona ispravila ovaj podatak o robi i prema zapisniku Carinarnice Beograd 04 broj D-3377/2 od 20. 07. 2004. godine, primenom propisane carinske stope carinske tarife izvršila nov obračun carine. Rešavajući po izjavljenoj žalbi tuženi organ je nakon pribavljanja mišljenja svoje stručne službe o pravilnosti tarifiranja uvezene robe 01/8 br. U/II-1103 od 08. 10. 2004. godine, ocenio da žalba nije osnovana. Ovo stoga što se uvezena roba prema napred navedenom mišljenju stručne službe tuženog organa nakon pribavljanja podataka o svrstavanju uvezene robe sa sajta i prema katalogima proizvođača, te saglasno osnovnim pravilima za preimenovanje carinske tarife, pravilno svrstava u tarifni broj, kako je to utvrđeno rešenjem Carinarnice. Rešenjem tuženog organa data je ocena navoda žalbe o neosnovanosti ispravke pravnosnažnog upravnog akta, pa je navedeno da se u konkretnom slučaju ne radi o ispravci greške niti o ponavljanju postupka zbog čega se ne mogu primeniti odredbe Zakona o opštem upravnom postupku, već se radi o ispravljanju podataka o stanju robe iznetih u deklaraciji koji se mogu menjati samo donošenjem odluka, u skladu sa odgovarajućim odredbama Carinskog zakona, odnosno člana 139. tog Zakona nakon provedenog postupka u smislu člana 141. istog Zakona. S tim u vezi navedeno je da se Carinarnica pogrešno pozvala na odredbe člana 105. novog, umesto na odredbe člana 141. starog Carinskog zakona. Žalbeno osporeno rešenje, kojim se tuženi organ obavezuje da plati iznos od 84.820,00 dinara, na ime carine i drugih uvoznih dažbina za robu ocarinjenu po JCI J1 broj 20637 od 11. 09. 2003. godine, CI Luka Beograd, odbija se kao neosnovano.

osporavanje tačnosti izvršenog pretarifiranja robe tuženi organ je ocenio neosnovanim, jer se prigovor može podneti samo na zapisnik donet u skladu sa odredbom člana 128. stav 2. Carinskog zakona, što u konkretnoj stvari nije slučaj, pri čemu je navedeno da u postupku naknadne kontrole nije ni utvrđeno postojanje neke nove činjenice, već je utvrđeno postojanje neusaglašenosti stvarnog stanja robe i carinskog dokumenta, te isprava podnetih uz ovaj dokumenat.

Po oceni suda osnovano tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa. Pre svega, u rešenju Carinarnice kojim je izvršeno pretarifiranje robe nije navedeno zbog čega je tarifiranje robe u carinskom dokumentu pogrešno. Samo navodima da je Komisija Carinarnice izvršila kontrolu provedenog carinjenja i o ovome sačinila zapisnik ne može se smatrati činjeničnom osnovom rešenja, zbog čega rešenje nije sačinjeno saglasno odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" br. 33/97). Pravilno tuženi organ u osporenom rešenju navodi da se carinski dokumenat ispravlja - ustvari menja, primenom odredaba Carinskog zakona kao leh specijalis. Međutim, u donošenju rešenja, a saglasno odredbi člana 52. Carinskog zakona ("Službeni list SRJ" br. 45/92...7/03) primenjuju se odredbe Zakona o opštem upravnom postupku. Osim toga, pogrešno Carinarnica u dispozitivu prvostepenog rešenja vrši ispravku podataka, umesto menjanja istih jer prema stanju spisa predmeta i provedenom postupku ne radi se o pogrešno unetim podacima u carinski dokumenat, već o pogrešno utvrđenim podacima. Takođe, tuženi organ u osporenom rešenju neosnovano navodi da je u postupku naknadne kontrole provedeno sravnjivanje podataka o tarifiranju robe navedenog u carinskom dokumentu i ispravama podnetim uz ovaj dokumenat, jer iz zapisnika Komisije Carinarnice i stručnog mišljenja tuženog organa ne proizilazi da je samo sravnjivana podneta dokumentacija, već su vršene i dodatne provere, na sajtu i u katalogu proizvođača. Prema stanju dokumentacije podnete uz carinski dokumenat, ovi dokazi nisu podneti uz JCI, te u naknadnoj kontroli nije vršena samo revizija dokumentacije carinskog dokumenta iz člana 136. Carinskog zakona nego naknadna kontrola pravilnosti izvršenog carinjenja, na koju je carinarnica ovlašćena po članu 141. istog Zakona. Pošto je u tom postupku Carinarnica utvrdila drugačije činjenično stanje (prema navodima zapisnika komisije koje međutim nije unela u rešenje prvostepenog organa od 29. 07. 2004. godine), ona je dužna da uvoznika upozna sa utvrđenim činjeničnim stanjem i omogući mu izjašnjenje o ovome, kako bi uvoznik pravdao prvilnost prijavljenih podataka. Osim toga Carinarnica je u carinskom dokumentu obavezna da izvrši izmenu podataka prema naknadno utvrđenom, drugačijem činjeničnom stanju i prema ovome izvrši nov obračun carine. Prema spisima predmeta, pri prijemu zapisnika komisije Carinarnice tužilac je najavio podnošenje prigovora, ali se ovaj ne nalazi u spisima predmeta, te se ne može nesumnjivo utvrditi da li se tužilac izjasnio o činjeničnom stanju utvrđenom u postupku naknadne kontrole. Stav tuženog organa da tužilac u postupku naknadne kontrole ne može podneti redovno pravno sredstvo iz člana 128. Carinskog zakona, po oceni suda, nije od uticaja na drugačiji stav suda, jer tužilac u postupku naknadne kontrole ima pravo da se izjasni o novoutvrđenom činjeničnom stanju, pa i da osporava njegovu pravilnost. Razloge osporenog rešenja kojima se tuženi organ za osnov svog stava poziva na mišljenje svoje stručne službe, Vrhovni sud za sada ne može prihvatiti kao osnovane, pre svega sa razloga jer pribavljeno mišljenje stručne službe tuženog organa, koje je osnov osporenog rešenja, predstavlja dokaz u smislu Zakona o opštem upravnom postupku samo ako je uvoznik sa ovim upoznat na napred navedeni način, a o tome u spisima predmeta nema dokaza.

Vrhovni sud je cenio navode tužbe, kojima se osporava pravni osnov, tj. ovlašćenje Carinarnice da vrši kontrolu izvršenog uvoza, kao i pravilnost primene prethodno važećeg Carinskog zakona, pa je našao da ovi nisu osnovani. Ovo iz razloga što odredbe člana 141. ranije važećeg Carinskog zakona, Carinarnici daju ovlašćenje da u roku od 2 godine nakon izvršenog uvoza može vršiti kontrolu podataka utvrđenih u provedenom carinskom postupku, odnosno propisuje dužnost učesnika u carinskom postupku da Carinarnici omogući vršenje ove kontrole. Pošto je uvoz izvršen 2003. godine (a sada važeći Carinski zakon je stupio na snagu 25. 07. 2003. godine, ali se osim odredaba člana 17, čl. 252. - 330, i prelaznih, koje ne regulišu carinsko-upravni postupak - primenjuju od 01. 01. 2004. godine), carinjenje je izvršeno primenom ranije važećeg Carinskog zakona, pa se pravilnost provedenog carinskog postupka ceni u odnosu na pravilnost primenjenog Carinskog zakona.

Sa napred iznetog, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je uvažio tužbu i primenom člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu presude.

U ponovnom postupku, a saglasno odredbi člana 61. ZUS-a, tuženi organ je dužan da postupi po primedbama iz ove presude, tako što će otkloniti učinjene bitne povrede postupka, a odgovarajuće odredbe Carinskog zakona koje regulišu postupak naknadne kontrole i donošenja rešenja, provesti saglasno tumačenju izraženom u ovoj presudi.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 02. 11. 2005. godine, U. 145/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpavka

MĐ